

ГАРЯЧІ ВІТАННЯ ЮНИМ КІРОВОГРАДЦЯМ

КІРОВОГРАДСЬКОМУ ОБЛАСНОМУ
КОМІТЕТОВІ ЛЕНІНСЬКОЇ
КОМУНІСТИЧНОЇ СПІЛКИ
МОЛОДІ УКРАЇНИ

Дорогі товариші!

Центральний Комітет Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді гаряче поздоровляє комсомольців і комсомолок, всіх юнаків і дівчат Кіровоградської області з 50-річчям Великої Жовтневої соціалістичної революції!

Молодь Кіровоградської області високо тримає знамено слави, завойованої батьками у вогні революції, громадянської і Вітчизняної воєн, їй є на кого рівнятися, є «життя робити з кого».

Воїни-кіровоградці Архип Маніта та Іван Конько повторили подвиг Олександра Матросова. Сміливим тараном обезсмертив своє ім'я льотчик Василь Колісниченко. Не перерахувати всіх героїв кіровоградської землі, не злічити всіх воїнів, що загинули за її визволення.

Славний і сьогоднішній день Кіровоградщини. Орденами і медалями відзначена праця сотень молодих робітників і колгоспників області. Спорудження Кременчуцької гідроелектростанції, створення молодіжних ферм, механізація праці в тваринництві, змагання дівчат-трактористок, продовжувачів почину Паші Ангеліної, — ось лише деякі з ударних справ кіровоградського комсомолу. Вища міра шани — довіря, і не випадково жителі Кіровоградської області обрали свої-

ми депутатами в районні і місцеві Ради три тисячі юнаків і дівчат.

Біля стін Мавзолею В. І. Леніна поклялись молоді кіровоградці — переможці Жовтневого змагання бути вірними заповітам батьків, ідеалам революції.

Центральний Комітет ВЛКСМ висловлює тверду впевненість у тому, що Кіровоградська обласна комсомольська організація під керівництвом Кіровоградського обласного комітету партії буде й надалі виховувати мужнє, високоїдейне покоління молоді, готове виконати будь-яке завдання Партії і Уряду в боротьбі за торжество комунізму, гідно зустріти 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна і 50-річчя ВЛКСМ новими трудовими дарунками.

Бажаємо Вам, дорогі товариші, нових перемог у комуністичному будівництві.

Хай живе славне 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції!

Хай живе Комуністична партія Радянського Союзу — натхненник і організатор будівництва комунізму в нашій країні!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
ВСЕСОЮЗНОЇ ЛЕНІНСЬКОЇ
КОМУНІСТИЧНОЇ СПІЛКИ
МОЛОДІ.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання VIII • № 131 (831). • П'ЯТНИЦЯ, 3 ЛИСТОПАДА 1967 РОКУ. • Ціна 2 коп.

ФАКТИ ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ

ІМЕНІ 50-РІЧЧЯ ЖОВТНЯ

Головний інженер розводив руками:

— Подібного на заводі ще не чув. Неважко самі відмовляється?

— Того й прийшов, — звичливо, але твердо відповів бригадир Іван Фесенко.

Якусь мить обоє мовчали. А потім бригадир продовжив:

— Не хвилюйтеся, що в колективі більшість — молодь. Хлопці добре знають машини.

Ця розмова відбулася навесні. Бригада арматурників Івана Фесенка з Кременівського заводу залізобетонних виробів брала підвищені зобов'язання на честь 50-річчя Великого Жовтня. Молоді спеціалісти вирішили тоді до святе заощадити не менше 10 тонн металу і підвищити продуктивність праці на один процент проти планової.

— А чом би нам не відмовитися від чергового слюсаря, — підійшли якось хлопці до бригадира.

— Ножі на різальних верстатах і самі поміняємо. Відремонтуємо, коли що треба.

Тоді й пішов Фесенко до головного інженера підприємства. Прохання задовольнили...

Підбито підсумки змагання. Бригада виконала своє зобов'язання. Арматурники підвищили продуктивність праці, заощадили 17 тонн металу.

Бригаді Івана Фесенка присвоєно ім'я 50-річчя Великого Жовтня.

Л. ОЛЕКСІЄНКО.

„МИ ПРОДОВЖИМО ВАШУ СПРАВУ...“

ЗУСТРІЧ ПРЕДСТАВНИКІВ
ДВОХ ПОКОЛІНЬ

Час винахідливий. Він старить людей і наділяє їх мудрістю, оновлює міста і окілює стовбури дерев; від часу руйнуються віковічні гори і вицвітають фарби.

І тільки перед пам'яттю поколінь час безсилий. Він посрібляв голови людей, ім'я яких — жива Революція. Та він безсилий зістарити їх серця...

Ветерани революції. Люди, які засвітили зорю; Прометей, що вирвали з богами і царів вогонь і віддали його народам.

Багато їх не повернулось з великого походу, а ті, хто разом з нами зустрічає свято, прийшли в переддень ювілею Великого Жовтня на зустріч з комсомольцями і молоддю обласного центру.

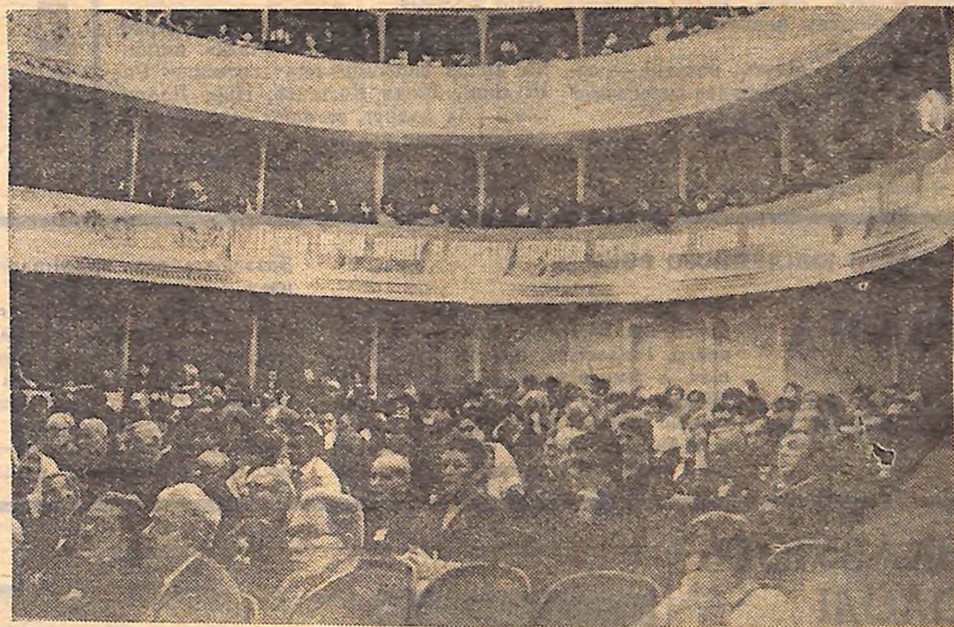
Ім є що згадати. Ще до початку зустрічі вони ведуть між собою розмову про далекі часи своєї юності. У кожного на грудях — червоної стрічки, в руках полум'яніють гвоздики. Я прислухаюся до розмов і ніби входжу в світ їх буремної молодості. Вони — ровесники, як і ми з тобою, читачу. І якось трохи дивно чути, як ці сімдесятирічні люди звертаються один до одного на «ти». «Ти пам'ятаєш?», «Ти знаєш?».

«Ти пам'ятаєш». Ось розмовляють двоє. Михайло Трохимович Степанов і Василь Семенович Пчолкін. Перший — комуніст з 1917-го року, другий — з 1921-го. М. Т. Степанов брав участь у революційних подіях на Кіровоградщині, В. С. Пчолкін — воював проти Денкіна під Ростовом-на-Дону, на Західному фронті, а вже пізніше приїхав до Єлисаветграда, де працював у кавалерійській школі.

Двоє із славної когорти бійців революції. Їх сьогодні в приміщенні обласного музично-драматичного театру зібралось більше ста. Тут і члени КПРС з 1917 року Г. І. Кочерещенко, О. О. Башашин, І. Ф. Білогоренко, М. П. Остапенко, учасник штурму Зимового палацу І. В. Вибрик, багато інших учасників революційних подій.

Вечір, присвячений зустрічі ветеранів революції з комсомольцями і молоддю міста, відкрив перший секретар обкому ЛКСМУ М. Д. Сиротюк.

Присутні на зустрічі хвилиною мовчання шанують тих, хто віддав своє життя за великі ленінські ідеали.

На вечорі-зустрічі двох поколінь.
Фото В. КОВПАКА.

До залу вносяться прапори обкому і міському ЛКСМУ та пам'ятний прапор ЦК ЛКСМУ, яким нагороджена обласна комсомольська організація.

Слово надається секретареві обкому партії Н. П. Сухаревській. Вона розповідає про звернення трудящих області, про трудові дарунки кіровоградців славному ювілею Радянської влади.

Онуки революціонерів слухають розповідь учасника Московського повстання, члена партії з березня 1917 року О. О. Башашина.

Слухають юнаки і дівчата цю невисоку срібноголову людину. Його голос звучить молодо і запалююче. Кожне його слово родючим зерном лягає в серця юних.

Із спогадами про революційні події виступили також М. Т. Степанов і свідок Трипільської трагедії О. Я. Терьошин.

На трибуні — робітник заводу «Червона зірка» Микола Шатиний. Він вітає ветеранів революції і передає їм рапорт молодих робітників. Юне покоління запевняє, що буде гідним справи батьків.

Студентка педагогічного інституту Валентина Мулько від імені 20-річних своїх ровесників здає рапорт про добрі діла студентської молоді.

Учасники революції вітають і здають рапорти: від учнів технікумів — учень технікуму сільськогосподарського машинобудування Віктор Ігаченко, від піонерів-ленінців — голова міського піонерського штабу

Сергожа Онисенко, від воїнів Кіровоградського гарнізону — сержант Олександр Барановський, від школярів міста — учениця СШ № 4 Марина Соколова, від учнів профтехучилищ — Людмила Кобець.

Потім приймається урочисте зобов'язання комсомольців і молоді міста. Кожний його рядок звучить, як клятва на вірність справі батьків, справі революції, яка продовжується в ділах комсомольців 60-х років.

В. ГАНОЦЬКИЙ.

Встановлення ордена Жовтневої Революції

Указом Президії Верховної Ради СРСР на ознаменування 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції встановлено орден Жовтневої Революції.

Нагородження орденом Жовтневої Революції провадиться: за активну революційну

діяльність, великий вклад у становлення і зміцнення Радянської влади; за видатні заслуги в побудові соціалізму і будівництві комунізму; за видатні досягнення в галузі розвитку народного господарства, науки і культури; за особливу відвагу і мужність,

(ТАРС).

ЗНАМ'ЯНКА.

На пленумі були запрошені не тільки члени міського комсомолу і переможці перед'ювілейного змагання, а й ветерани війни і праці: Герой Радянського Союзу М. Н. Липник, депутат Верховної Ради СРСР В. М. Малеев, Герой Соціалістичної Праці машиніст локомотивного депо Г. С. Рикунів, ланковий колгоспу «Правда» Ф. Я. Косянчук, бригадир тракторної бригади артілі імені XXI з'їзду КПРС В. Ф. Назаренко та інші.

Ім комсомольці розповіли про здобутки, яких домоглися на перед'ювілейній трудовій вахті, поділилися задумами.

Комсомольській групі тракторної бригади колгоспу «Росія», комсомольсько-молодіжному колективу пункту технічного огляду вагонів

Молодь доповідає Жовтню

Пленуми райкомів і міськкомів комсомолу

станції Знамянка було вручено пам'ятні прапори міському комсомолу.

Ряд передовиків і колективів — переможців змагання — відзначено пам'ятними вимпелами міському комсомолу, грамотами.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ РАЙОН. Про успіхи молодих хліборобів, про вірність традиціям батьків говорили на пленумі і доповідач — перший секретар райкому комсомолу Л. Дейнека, і виступаючі.

Комсомольські організації колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС, Аджамської середньої школи, колектив тракторної бригади колгоспу імені Ульянова, та колектив тваринників артілі «Заповіт Лебін» відзначено пам'ятними вимпелами райкому комсомолу, а ряд передовиків і колективів — грамотами, цінними подарунками.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ РАЙОН. «Товариші, на нашому пленумі присутні Герой Радянського Союзу Олександр Юхимович Жежеря...» — лише з президії голос секретаря райкому комсомолу. А з залу: «Герой Радянського Союзу Олександр Юхимович Жежеря загинув у боях за Вітчизну. Його ім'я навічно занесено в списки районної комсомольської організації».

«...Іван Антонович Чередниченко». І зал відповідає: «Герой Радянського Союзу Іван Антонович Чередниченко віддав життя за свободу Батьківщини. Його ім'я занесено навічно в списки районної комсомольської організації».

«...Марія Микізіль». «Комсомолка розвідниця Марія Микізіль замучена фашистами в 1943 році. Її ім'я занесено навічно в списки районної комсомольської організації», — дзвенить металом голос присутніх.

Вони загинули, але вони вічно живі в серцях сьогоднішніх юнків.

ДІВЧИНА за прилавком зосереджена. Уважно вивчає модерний манікюр, інколи заглядає в люстерко.

— Чи є лавсан? — раптом чується голос.

— Ні, такий у нас не працює. Брови покупця здивовано злітають догори, а продавець продовжує свою справу.

Дівчата сміються, сміється і товарознавець В. В. Фомічова, яка на заняттях у школі торговельної майстерності, створеній при магазині № 86, розповіла комсомолкам-продавцям цю невідому їм історію.

— А що, продавцеві не можна з манікюром? — трохи образено запитують одна з дівчат.

Жартівлива розмова переходить у серйозну дискусію про зовнішній вигляд людини за прилавком, про її настрій та вміння тримати себе з покупцями.

Настрій продавця і покупця. Як вони залежать один від одного! Ніна Данникова — комсомолка, студентка-заочниця третього курсу Одеського інституту радянської торгівлі пригадує:

— Підходить якась жінка. Засмучена: сиполі у школу йти, а на костюм не підбере. Порадила їй одну тканину, другу. Посмінулася. Платить гроші. Дякує. Раптом хтось збоку: «Ім би лише продати. План виконати». Як тяжко стало.

А далі Нініне обличчя світлішає: — Вірять-таки нам покупці. Бо повернулася жінка до мого кривдника і: «Ні, ні. Це саме те, що мені треба».

У директора магазину, комсомолки Марії Гольши, в розмові про дівчат теплішають очі. Здається, вона розповідала б про свій комсомольсько-молодіжний колектив без краю.

Ще в січні зібралися дівчата і молоді жінки на раду. «Що подарувати ювілеєві Жовтню?» — кожна думала. Пропозицій було багато, та ось піднімається Марія Архипівна.

— Наш магазин «Маяк». А чи не краще б звучало «Маяк — ювілейний». Та назву що треба вибороти.

Її пропозиції чітко: план десяти з половиною місяців виконати на місяць раніше, кожному відділу перевиконувати денні плани на 6—12 крб., комсомолкам навчатися в технікумах і інститутах.

— А якщо не підуть покупці, — за сумнівався дехто. — Як план виконаємо? А ще й перевиконати треба.

Задумались дівчата. Бо й правда, бувають дні, коли до магазину приходять мало людей.

— А може, ось що, — почала ще невпевнено Зоя. — Якщо гора не йде до Магомета...

„МАЯКУ-ЮВІЛЕЙНОМУ“ БУТИ!

— До чого це вона? — зашепотіли дівчата. І вголос:

— Та говори вже, Зою!

— Все дуже просто. Будемо виїздити в район. Годі план гарантований.

Дівчата довели всім, що за будь-яких умов план можна виконати і перевиконати. Жителі Олександрівського, Олександрійського, Добровеличківського, Компаніївського, Долинського та інших районів уже знають ввічливих дівчат з «Маяка» Тамару Сергач, Таїсію Боровську, Таю Голдовську, Любу Майорову, Євгенію Іванову.

А нещодавно дівчата святкували велику радість. Вісточку принесла Марія Гольша:

— План є! На сорок днів раніше.

Із задоволенням заходять кіровоградці у вісімдесят шостий магазин. Пріємно їм бачити майстерну викладку товарів, та й вибір тут не з бідних.

А якщо треба покроїти куплену тканину, до послуг завжди закрийшися К. О.

Продавець Ніна ДАННИКОВА. Фото М. ЧЕРКАЄВА.

Пташко, яка, до речі, першою в Кіровограді почала виготовлення півфабрикатів з відходів.

В будь-яку погоду в комсомольсько-молодіжному магазині «Маяк» затишно. Тепло випромінюють посмішки Раї Шукіної, Людї Костенко, Ніни Данникової і їх подруг, затишок створений їх турботливими руками.

В. ВЕРНИГОРА.

м. Кіровоград.

ВЕЛИКОВАГОВИКИ

Так у Знамянському локомотивному депо називають машиністів електровозів, які водять великовагові поїзди. Цього звання удостоїлись залізничники комсомольсько-молодіжних колон Анатолія Аніщенка, Володимира Хміля, Івана Дерипаса та Володимира Сливина. Вони з початку року вже провели близько півтора тисяч великовагових поїздів, перевезли понад завдання десятки тисяч тонн вантажів.

О. КИРИЛІН.

ПЕРША ВАЛКА, ПЕРШИЙ ГОЛОВА...

В САДУ гуляють яблука. Червоні, жовті, білі... А Тихонові Лук'яновичу бачаться такого ж кольору ракетти, що падали на обпалену вогнем землю в першу імперіалістичну.

Земля... Про неї марили його дід, батько, брати, сестри. Їх було аосьмеро — шестеро хлопців і двоє дівчат. Старший брат Микола, що служив матросом на «Славі», і солдати Яким та Пилип були зв'язані з членами РСДРП, розклеювали революційні листівки, закликаючи вставати за волю.

Спробував і Тихін Лук'янович окопного життя. А коли повіяв перший революційний вітер, прихопив солдат гвинтівку та й подався в рідні краї.

1918-й рік. Австро-німецькі загарбники плондрували українську землю. Брати Михайловські організували партизанський загін. Та куркулі позрадянському вбили голову ревокому Пилипа, розправилися з Миколою та Якимом. За їх смерть помстився Тихін.

Колгосп імені Котовського в тридцять років називався іменем 12-річчя Жовтня. Кілька тисяч гектарів землі і кілька десятків сімейств у колгоспі.

Куркулі шкодили чим могли. Ховали зерно, труїли скотину.

Було над чим задуматися першому голові Тихонові Лук'яновичу Михайловському. Допомогали поради бідняків, листи з ЦК КП України. В 1931 році зіткнули колгоспників з полегшенням. Урожай видався на славу. І коли на станцію попливла перша червона валка — 120 півдів з хлібом, — на першій підводі сидів голова. Хотілося власноручно одержати першу квитанцію за здану пшеницю.

Перша валка, перша квитанція, перший голова... Все було першим, все було новим. Вдячна пам'ять людей завжди береже у собі спогад про того, хто був першим.

Нині Тихін Лук'янович пансіонер, живе зі своєю дружиною Наталією Іванівною в Кіровограді. Вечорами сходяться на його подвір'я піонери і комсомольці, і тоді довго не скінчуються оповіді ветерана про революцію, про громадянську та Вітчизняну війни. Про тих, що були першими...

В. ШУЛЬГА.

Новомиргородський район.

ФАКТИ ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ

СРІБНА СТЕЖКА

Графіт... Він м'який, як шовк, і блискучий, як срібло. Глянеш на ковбейер, і здається, що то не порошок, а довжелезна срібна стежка. Цікаво, що тягнеться вона не тільки в різні куточки нашої Батьківщини, а й у Японію, Англію, ФРН. Вісімнадцять країн світу купують продукцію

Заваллівського графітового комбінату.

Графітники прагнуть працювати так, щоб їх срібна стежка була ще довшою. Вже в першій декаді жовтня колектив підприємства виконав завдання перших двох років п'ятиріччя. На сьогодні понад план тут вироблено близько 3 тисяч тонн порошку. Собівартість однієї тонни

продукції знижено на два карбованці.

Напередодні свята серед тих, хто здобув цю перемогу, називають імена комсомольців — учасника республіканського фестивалю молоді флотатора Зіну Білу, слюсарів Олександра Калужного, Бориса Саковського та багатьох їх ровесників.

Ф. ЛЕВИЦЬКИЙ.

ПОКАЗУЮТЬ МОЛОДІ УМІЛЬЦІ

КИЇВ, 1 листопада. (РАТАУ). Сьогодні тут відкрито виставку технічної творчості учнів і працівників училищ професійно-технічної освіти Української РСР, присвячену 50-річчю Великого Жовтня.

На виставці, розташованій у міському профтехучилищі № 26, виставлено близько двох тисяч оригінальних, часом незвичайних своєю новизною експонатів. Тут макети Київської ГЕС, шахти «Петровська-Глибока», вугільного комбайна, діючі моделі різних машин і устаткування, телевізори і радіоприймачі з різними цікавими пристроями, зразки сучасного чоловічого і жіночого одягу. Привертають увагу відвідувачів і вироби вихованців училищ прикладного мистецтва — тонко виконане різьблення по дереву, вироби з кераміки, різні скульптури. Особливо оригінальні експонати демонструють учні профтехучилищ Донецького, Дніпропетровського, Київського, Львівського і Запорізького обласних управлінь професійно-технічної освіти.

«Чуєш, сурми заграли...» (Свято революційної пісні в Кіровограді).

Фото Г. УДОВИЧЕНКА.

ХЛИБОРОВСЬКА СИЛА

Революція дала землю тим, кому вона по праву має належати, — народозі. А здійснення ленінського кооперативного плану привело до глибоких соціаль-но-економічних змін на селі. В нашій області 200 тисяч селянських господарств об'єдналися в сільськогосподарські артілі. При допо-

15-сильному обчисленні, 2200 зернозбиральних комбайнів, 12,5 тисячі вантажних автомобілів і багато інших сільськогосподарських машин і механізмів. Споживання електроенергії за 1959—1965 роки збільшилося більш як у 6 разів. Значно збільшилося виробництво зерна і технічних культур, м'яса, молока та іншої продукції. Якщо в 1913 році середній урожай сільськогосподарських культур складав 10,4 центнера з гектара, то в 1966 році було одержано по 23,4 центнера з гектара на всій площі посіву, або в 2,25 раза більше.

З ШЕКСПІРОМ НА «ТИ»

Велика Жовтнева соціалістична революція зперше за всі віки зробила людину-трудівника господарем своєї країни і оточила кожну людину турботою, створила всі умови для гармонійного розвитку особи.

Напередодні революції в Єлисаветградському повіті було 85 бібліотек з книжковим фондом 25,6 тисячі томів, тобто в середньому по 300 книг на бібліотеку. Клубів в селі зовсім не було. Зате в повіті було 129 церков, 26 в'язниць.

Зараз в області 1090 клубів, 862 бібліотеки з загальним фондом книг майже 10 мільйонів, 1200 кіноустановок.

До революції з кожних ста жителів лише семеро вміли читати і писати. Зараз в області понад 20 тисяч робітників, службовців і працівників сільськогосподарства мають вищу освіту, 37,9 тисячі — середню спеціальну.

В Єлисаветградському повіті налічувалося 89 міських і 407 сільських шкіл, які відвідували переважно діти багатих. Нині в області 948 загальноосвітніх шкіл щодня відвідують майже 193 тисячі дітей робітників, колгоспників і службовців. Крім того, до послуг трудящих — 66 середніх шкіл сільської і робітничої молоді, 24 заочних школи.

До революції в повіті налічувалося 802 вчителі, тепер їх близько 16 тисяч.

Тепер з Шекспіром чи Франком, з Пушкіним чи Шевченком на «ти» і робітник, і колгоспник.

М. СІРИК, заступник завідувача Будинком політосвіти обкому КП України.

Криляться крани на обрії

Репортаж

Бюро обкому ЛКСМУ постановляє нагородити пам'ятним Червоним прапором обкому ЛКСМУ комсомольсько-молодіжну бригаду імені ХХІІІ з'їзду КПРС будуправління № 1 тресту «Кіровоградськбуд» (бригадир Олексій Голик, грузкомсорт Лідія Юрковська)...

АВТОГРАФИ

Обертається сонце роликком, Перемелює зерна слів. Я прибув до Олексія Голика, У бригаду каменярів. Над риштовками жарту криляться, Тут мовчанка живе нечасто. Піддаються безжалійній критиці Випробови, круте начальство. Імітуючи тепле літо, Оснь гріється в позолоті. Щось гукє Юрковська Лідя, Це комсорт. Ну про неї — потім. Ось Трипутін Сашко, по вправності

Не зрівняється з ним нікто. Він соліст. У самодіяльності Знають всі його. Баритон. За концертну діяльність призь іще Можна Вірі вручить. Мастак! Ах, пробачте, забув за прізвище, Познайомтесь, прошу, — Кошмак. Комсомольських сімнадцять доле! Та таких, що на цілий трест! Бригадир же Олексій Голик — Кандидат у КПРС...

День розмотується, не гається, Тануть промені і хвилини. І під пружні шпурі рівняються Гостроробчі пласткі цеглини. Будівельники із правилами Підправляють звичайні огріхи, І на стіпах дзвінких розширками Залишають свої автографи.

ІНТЕРВ'Ю З ГОЛИКОМ

— Молодий колектив наш зовсім, А вірніш буде, молодіжний. Не у всіх, відповідно, досвід І знання красномовно різні. Але все ж ми хотіли вийти На змагання із кимсь очоче. І тепер ось червоний вимпел Береже нашу честь робочу. — А бувають у вас невдачі В плануванні, в роботі тощо? — Так, як правило, це нестача Чи то цегли, чи може, розцину.

Ось і зараз немає крана. Ну, а кладка не може ждати. І доводиться нам щоранок Перемички вручну тягати. Правда, робимо це жартуючи, Перемички зведемо ідуче: «Коли ми вас несе — «несучі», Коли кран вас везе — «везучі» — Ну, а як ваші зобов'язання? Чи не будуть вони порожніми? — Це питання давно розв'язане. Ми підводять себе не можемо.

І завзято шаріють лиця, Кладка в небо росте, здіймається. Кельми срібними блискавками У руках молодих займаються.

З БРИГАДНОГО ЩОДЕННИКА

1. Недільник

Комбінат побутовий рапо Зустрічає нас далєбі. Зорять клумби сухі бур'яно, Захаращено зирка двір. І співають лопати наші Про порядок подвір'я й вулиці. Навіть сонце, пізній піднявшись,

Бо неділя, і те дивується. Ми працюєм своїм загоном. Виповіємо шалом очі. «Молодці» — шепчуть нам газони. «Молодці» — чистий двір шепоче...

2. 6 жовтня 1967-го

День сурмить оксамитним голосом. Голик сле, ну звісна річ, Вируша він туристським поїздом По місцях, де бував Ілліч. Проводжаєм Олексу гідно. Побажай голубий розмай. І говорить Пушкова Ніна: «Ти ж усе там запам'ятай». Бригадир наш пійковіє, Мов, і сам знаю, це, аякже. До побачення, Олексію! По приїзді усе розкажеш.

3. Агіткультбригада

Сатирична шрапнель вражаюча. Кілограмом здається грам. «Жертви», може, і ображаються, А проте аплодують нам. Дістається від нас п'яницям І прогулянкам найміцніше. І дошкульний куплет іскриться На обломленім вістрі тиші. Не загинула марно праця «Композиторів» і «спостів». І чекають нас, і бояться На сусідніх тепер об'єктах.

ЛІДЯ ЮРКОВСЬКА

Без претензій в житті іду я, Не шукаю гучної долі. А живу, як і всі. Працюю І навчаюся в вечірній школі. Заповітне усі ми маємо, Що з дитинства нам серце муляє. Я ось мріяла бути малярю,

Ну а стала, як баче, мулярю. Та за цим не журюся вельям, Бо свій шлях уявляю чітко. Я б тепер не змінила кельму На шетинисту довгу щітку. Я будову люблю, як люблять Подорожні поєсторю дужу. Тут самотність скептичну гублять, А знаходять велику дружбу. І нічого, що на долонях Водяні мозолі стираєм. Променисте своє сьогодні Ми нагально перегаємо. Хай нам важко бува і скрутно І зринає неуспіх в пам'яті. Ми будоєм своє майбуттє, Ну а це вже не просто, знаєте. І патружений, і щасливий Окриляє надії час. Ми не знаємо слів красних. Але справи красні в нас.

ЗАМІСТЬ КРАПКИ

Я виходжу з кімнати, звідти, Де стіпівки, столи фарбовані. Де на вікнах — фіранки світлі. Уявляєте, як це здорово! Що у «будні» у викопробській По-домашньому тепло, затишно... І веселують по-комсомольськи Мої друзі у будні завтрашні... І коли я болію часто Тим, як жив і тепер що значу, Тоді я свою юнь вихрасту На високих риштовках бачу.

Валерій ГОНЧАРЕНКО.

Фото в. КОВПАКА.

м. Кіровоград.

НЕ МИНУЛИ КОРЧАГІНСЬКІ ЧАСИ

Молода людина наших днів — патріот, готовий зі зброєю в руках захистити свою Батьківщину, а якщо треба, то й віддати за неї життя. Саме це почуття веде мільйони юнаків і дівчат по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. Тут веде величне ба-жання особисто доторкнутися до історії, прийнявши самею суттю подій, перетворень.

Відмінною особливістю молоді людини наших днів є почуття господаря свого підприємства, заводу, будови, який до всього, а справа, яка несе відповідальність за все, що відбувається в колективі, на виробництві. В країні здійснюється економічна реформа, перехід підприємств, організацій і установ на п'ятиденний робочий тиждень. Соціально-економічна ефективність цих заходів залежить і від діяльності комсомольських організацій. Майже півстоліття тому в найдаленіших куточках країни прозвучав ленінський заклик: учинити! Народна, молодіжна в основному своєму складі, культурармія поведе наступ на неписьменність. За парту сіли ті, хто володів лише «грама-тикою бою» і «мовою бата-рей». Битва за знання триває і сьогодні. Та як змінили тем-ли бою! Вдумайтеся в уже звичні цифри: якщо в 1936 ро-ці в складі ВЛКСМ лише кожний шостий комсомолец мав вищу чи середню освіту, то сьогодні — вже кожен дру-гий.

Сьогодні в його рядах кан-дидати, доктори наук. Всій країні відоме ім'я Журавльо-ва — лауреата Ленінської пре-мії, доктора фізико-матема-тичних наук, члена ЦК ВЛКСМ. Такі, як він, уособ-люють молоді радянську ін-телігенцію, яка разом з ро-бітниками і селянами буде новий світ.

Все більше зростає потяг молодих до вивчення марк-систсько-ленінської філософії і все більше виникає необхід-ність будувати громадську роботу на науковій основі. Розвиток цього процесу сприятиме перша науково-теоретична конференція «мо-лодь і соціалізм», проведена весною цього року ЦК ВЛКСМ разом з Академією наук СРСР.

Одне з центральних зав-дань комсомолу — виховання класового підходу до явищ дійсності. Турбінні будь-якої ГЕС будуть працювати без-результатно, якщо молодий інженер чи робітник не усвідомлюють, в ім'я якої соці-альної мети засвечуються вогні в Ангари і Зелісеї.

Молода людина наших днів — патріот, готовий зі зброєю в руках захистити свою Батьківщину, а якщо треба, то й віддати за неї життя. Саме це почуття веде мільйони юнаків і дівчат по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. Тут веде величне ба-жання особисто доторкнутися до історії, прийнявши самею суттю подій, перетворень.

Відмінною особливістю молоді людини наших днів є почуття господаря свого підприємства, заводу, будови, який до всього, а справа, яка несе відповідальність за все, що відбувається в колективі, на виробництві. В країні здійснюється економічна реформа, перехід підприємств, організацій і установ на п'ятиденний робочий тиждень. Соціально-економічна ефективність цих заходів залежить і від діяльності комсомольських організацій. Майже півстоліття тому в найдаленіших куточках країни прозвучав ленінський заклик: учинити! Народна, молодіжна в основному своєму складі, культурармія поведе наступ на неписьменність. За парту сіли ті, хто володів лише «грама-тикою бою» і «мовою бата-рей». Битва за знання триває і сьогодні. Та як змінили тем-ли бою! Вдумайтеся в уже звичні цифри: якщо в 1936 ро-ці в складі ВЛКСМ лише кожний шостий комсомолец мав вищу чи середню освіту, то сьогодні — вже кожен дру-гий.

Сьогодні в його рядах кан-дидати, доктори наук. Всій країні відоме ім'я Журавльо-ва — лауреата Ленінської пре-мії, доктора фізико-матема-тичних наук, члена ЦК ВЛКСМ. Такі, як він, уособ-люють молоді радянську ін-телігенцію, яка разом з ро-бітниками і селянами буде новий світ.

Все більше зростає потяг молодих до вивчення марк-систсько-ленінської філософії і все більше виникає необхід-ність будувати громадську роботу на науковій основі. Розвиток цього процесу сприятиме перша науково-теоретична конференція «мо-лодь і соціалізм», проведена весною цього року ЦК ВЛКСМ разом з Академією наук СРСР.

Одне з центральних зав-дань комсомолу — виховання класового підходу до явищ дійсності. Турбінні будь-якої ГЕС будуть працювати без-результатно, якщо молодий інженер чи робітник не усвідомлюють, в ім'я якої соці-альної мети засвечуються вогні в Ангари і Зелісеї.

З літопису наших здобутків

можі держави ці артілі зміцніли, оснастилися технікою.

У 1918 році в Єлисаветградському повіті було лише 5 тракторів, в тому числі три поламаних. У 1930 році широкі лани обробляли вже близько 700 тракторів. Зараз у колгоспах і радгоспах області працює понад 20 тисяч тракторів в

Півстоліття... В історії розвитку людства — мізерно малий строк. І за це ж півстоліття в нашій країні вихована людина нового типу з невідомою раніше психологією і мораллю. Перекопаний діяч, що усвідомлює своє значення нині і в майбутньому, вірний комуністичним ідеалам, готовий до боротьби за них. Людина, якій притаманний зоряний полет мрії, дбайлива діловитість, самовіддана віра в наші цілі і тверезе уміння зважувати слова і діла, прагнення осмислити дійсність, сміливо дивитися правді в очі. Людина активної думки і активних почуттів. Це го-

лоспів наше досягнення. Головна гордість країни, що відзначає свій золотий ювілей.

Ленінський комсомол — різноманітне за віком, освітою, соціальним складом та інтересами середовище, в якому людина ця робить перші кроки. І змушеним і росту сприяє ідеяна, політична та ділова атмосфера молодіжної спілки. Саме вона формує і загартовує її характер.

Виховання можливе тільки в дії. Комсомол дає людині, що вступає в життя, що можливі. Для освоєння необжитих районів Сибіру. Далекі околиці Крайньої Півночі з їх ударними будовами, щільною ідуць сотні тисяч молодих людей — навістрці своїй долі. Постають серед тундр і хащів, у пустелях і на вічній мерзлоті нові міста: Братськ і Рудний, Дивногорськ і Сонячний, Качканар і Порізьськ, Айкал... Молодих людей веде не спрага слави, не гонитва за довгими романтизми, а перш за все почуття обов'язку перед суспільством, прагнення знайти своє місце в його справах. Ось кілька слів з промови знатного будівельника Братської ГЕС, орденюоса, кавалера «Почесного знака ВЛКСМ» Бориса Гайнулліна на VIII пленумі ЦК ВЛКСМ: «Ні, не шукає пригоди, не користуючі їжа-ли в ці необхідні місця, а люди з гарчачим серцем, для яких шль життя — віддати свої сили людям, бути там, куди покличе їх партія, комсомол!».

Висока ціна цих слів. Вони підтвержені героїчними справами. Зовсім недавно одна з найбільших у світі Братська імені 50-річчя Великого Жовтня ГЕС запрацювала на повну потужність. Перегорніть газети останніх днів, подивіться на перші полоси. Все «об'єкти вступають до ла-ди. Одна Красноярска ГЕС — на 100 «Волховбудів!» До 29 жовтня — Дня народження ВЛКСМ на ударних комсомольських будовах стали діючими 48 об'єктів. В цих будовах праця, розум, енергія і почуття молодих...

Кольсь американський спелеолог Морган, збентежений темпами будівництва Мос-ковського метрополітену, ска-зав: «Мої розрахунки щодо тринту — підтвердилися. Я тільки недооцінив людський матеріал — помилився в лю-дах. Я повинен відзначити сміливість і енергію комсо-мольської молоді». Але «по-двійки і розрахунки» західних спеціалістів продовжуються і сьогодні. Коли почалося бу-дівництво залізничі Абхаз — таїшет — траси мужності, як назвали її пізніше, що її ви-падок прокладає через непро-хідні болота, плавні, гори і селі, буржуазна преса вису-

ШВИДШЕ ЗА ВСІХ І ВИЩЕ ЗА ВСІХ

Льотчик-випробувач Михайло Комаров установив новий світовий рекорд. 5 жовтня в польоті по замкненому 500-кілометровому маршруту на одномісному серійному надзвуковому винищувачі «Е-266» конструктора А. І. Мікряна він розвинув середню швидкість 2930 кілометрів на годину. Тим самим побито світовий рекорд, що належав на цій дистанції американському льотчикові В. Данієлю — він дорівнював 2644 кілометрам на годину.

Світовий рекорд льотчик і всі, хто допомагав йому в підготовці і здійсненні цього польоту, присвячують наступному 50-річчю Радянської влади.

(ТАРС).

ЗАВЕРШУЄТЬСЯ підготовка до здачі в експлуатацію до 50-ї річниці Великого Жовтня першої черги Загальносоюзного телевізійного центру в Останкіно. Його робота разом з Московським телевізійним центром (МТЦ) забезпечить передачу чотирьох програм телебачення, в тому числі і кольорової через нову радіопередавальну станцію. Тринадцятикілометровий радіус дії, який має нині МТЦ, буде збільшений на сто кілометрів. Телеглядачі, що знаходяться на відстані ста тридцяти кілометрів від телецентру, будуть впевнено приймати програми останківської станції, а мешканці Великої Москви відмовляться від зовнішніх телевізійних антен, які тепер з успіхом будуть замінені кімнатними або вмонтованими в телевізори.

Жителі дев'ятинадцяти міст Сибіру і Середньої Азії побачать на екранах

СВЯТКОВИЙ ПОДАРУНОК ТЕЛЕГЛЯДАЧАМ

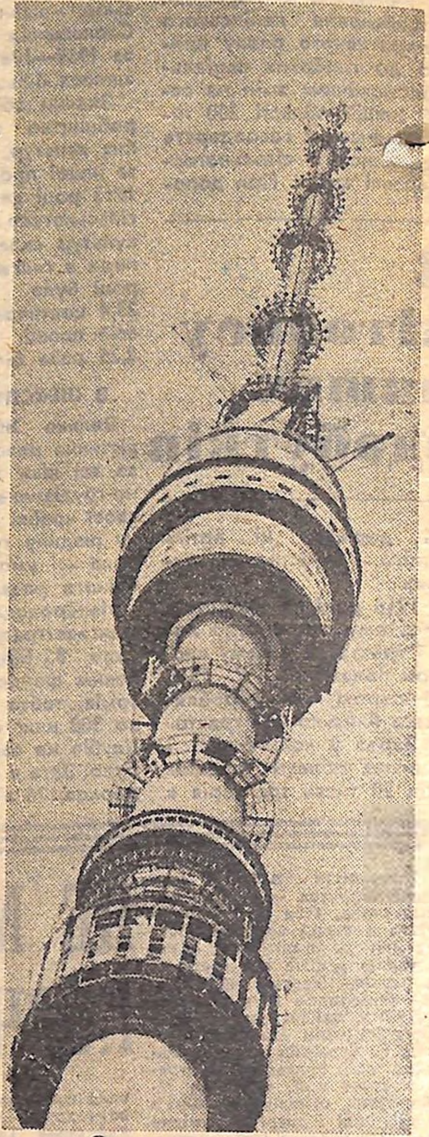
своїх телевізорів передачі з Москви, які передбачається регулярно вести по системі «Орбіта» через штучний супутник Землі «Молнія-1».

Найновіша техніка, що нею обладнується Загальносоюзний телевізійний центр, дозволить підвищити якість телевізійного зображення і звукового супроводу.

Після закінчення будівництва цієї величезної споруди загальна площа всіх її приміщень складе 173 тисячі квадратних метрів, а об'єм — мільйон кубічних метрів.

На знімку: верхня частина телевізійної вежі нової радіопередавальної станції.

Фото 1. ДЕННІСЕНКА. (ЛПН).

ВАРВИ ЗОЛОТОЇ ШЕДЕЛІ

ЛІТАК злегка здригався, коли його круте розкрилля пробивало хмари, потім знову настав розмірений плин, лише рокіт моторів ясно підкреслював повітряну мандрівку. Яку там мандрівку! Менше двох годин польоту, а скільки тривоги, думок. Он задивився в овальне вікно — Василь Босій, морщить чоло Борис Кукленко, намагається бути спокійною Валя Сугак... Здавалося б, кожний зайнятий чимось своїм. Та це лише з першого погляду, а насправді всіх єднає одна думка: Москва! Далеко за степами та перелісками залишилося рідне місто, попереду — Москва. Вже сьогодні вони, учасники «Ятрання», мають виступати на столичній сцені.

Хвилювався і керівник ансамблю Анатолій Михайлович. Більше року тому було взято курс на Москву. Про це знав кожен учасник танцювального колективу і прикладав усі зусилля для здійснення заповітної мрії. І ось вона — пропливає під крилом з усіма своїми таємничостями і щедротами.

— Що день грядущий нам готує? — декламує хтось.

— Те, що будемо відсліджуватися в готелі... — з жalem відповідає Кривохижа.

Це вже коли прибули до столиці. Зразу ж виявилось, що машина, яка

везла костюми, десь у дорозі затримувється.

Довелося виступати не десятого жовтня, як було запрограмовано, а лише наступного дня. Тут вже хвилювання зникло, воно переросло в гармонію механічних рухів, в розмірний пульс загального ритму. І не дивно: поруч мали виступати десятки найсильніших самодіяльних колективів всієї країни.

Російська Федерація виставила чотири колективи. Гарно танцюють хлопці й дівчата! Та суворе жюрі відбирає найліпші номери, з чотирьох колективів робить один.

І ось на сцену переглядового залу викликаються ятранці. Москвичі вже знають їх. У залі пошвавлення.

Бурею оплесків нагороджується хореографічна картина «На щедрих берегах «Ятрання».

Члени жюрі вітають нову роботу «Молодість Країни Рад».

А коли вдарили закаблуки українського «Гопака», здавалося, в зал поринула дев'ятибальна морська хвиля...

Ятранці — на сьомому небі: обіймаються, вітають одне одного. Всі три танці пройшли на заключний концерт!

Летіли дні за днями, а до заключного концерту було ще задалеко. Та кожен годину ятранці витрачали на репетиції. Здавалося, що в спорт-

залі стадіону «Жовтень», де щодня збиралися учасники художньої самодіяльності, зішлись не хореографи, а ювеліри. Відточували, шліфували кожен такт, кожен бодай незначний рух.

І ось прийшов довгожданий день. Другий. Третій!

Вони, оці дні, добрим відлущням пронизали серця кіровоградців.

— Такий колектив, як «Ятрань», — сказав режисер заключного концерту Тихомиров, — є кращим зразком мистецтва...

І знову дорога. Далека дорога до затишного степового Кіровограда.

В серцях добрий настрій, в руках — мистецькі «трофеї». Велика золота медаль, Диплом першого ступеня і звання лауреата Всесоюзного фестивалю самодіяльного мистецтва! Керівник заслуженого самодіяльного ансамблю УРСР «Ятрань» А. М. Кривохижа також отримав золоту медаль і Диплом першого ступеня.

В. ЮР'ЄВ.

На фото: виступає лауреат Всесоюзного фестивалю самодіяльного мистецтва ансамбль «Ятрань».

Фото В. Ковпака.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 4 листопада. Перша програма. 9.50 — Передача, присвячена 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. (М). 15.30 — «Слухай нас, Батьківщино!» (Кишинів). 15.50 — Передача, присвячена 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. (М). 18.35 — До 50-річчя Великого Жовтня. Репортаж з музею В. І. Леніна. (К). 19.00 — Першість СРСР з футболу. «Спартак» — «Динамо» (Київ). В перерві — телевіст. (К). 20.55 — «Читаючи Тези ЦК КПРС». (М). 21.00 — Спеціальний випуск телевізійних новин. (М). 21.20 — «Кур'єр Кремля». Прем'єра телеспектаклю. Перша частина. (М).

НЕДІЛЯ, 5 листопада. Перша програма. 10.20 — «День слави героїв революції». Урочисто-траурна церемонія на Марсовому полі. (Ленінград). 11.55 — Урочисте засідання ЦК КП України і Верховної Ради УРСР, присвячене 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Трансляція з Жовтневого Паладу культури. (К). 14.50 — Урочисте засідання Ленінградського обкому і міськкому КПРС, обласної і міської Рад депутатів трудящих, присвячене

50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. (Ленінград). 17.30 — Святковий концерт. (Ленінград). 19.30 — «Клуб кіномандрівників». (М). 20.30 — Телесюжети. (М). 21.00 — «Кур'єр Кремля». Прем'єра телеспектаклю. Друга частина. (М). 22.00 — «Українські самоцітні». (К). 22.40 — Літературний театр О. Гончар. «Тронка». Третя передача. «Полігон». (К).

ПОКАЗУЄ ДНІПРОПЕТРОВСЬК

СУБОТА, 4 листопада. 9.50 — Передача, присвячена 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. (М). 15.30 — Для школярів. «Слухай нас, Батьківщино!» (Кишинів). 15.45 — «Читаючи Тези ЦК КПРС». (М). 19.00 — Футбол. «Спартак» — «Динамо» (Київ). 20.55 — «Читаючи Тези ЦК КПРС». (М). 21.00 — Спеціальний випуск телевізійних новин. (М). 21.20 — «Кур'єр Кремля». Телевізійний спектакль. Частина перша. (М).

НЕДІЛЯ, 5 листопада. 10.20 — «День слави героїв революції». Урочисто-траурна церемонія на Марсовому полі. (Ленінград). 11.55 — Урочисте засідання ЦК КП України і Верховної Ради УРСР, присвячене 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. (К). 14.50 — Урочисте засідання Ленінградського обкому і міськкому КПРС, обласної і міської Рад депутатів трудящих та концерт, присвячені 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. 19.30 — «Клуб кіномандрівників». (М). 20.30 — Телевізійні новини. (М). 21.00 — «Кур'єр Кремля». Теле-

візійний спектакль. Частина друга. (М). 22.00 — «Українські самоцітні». (К). 22.40 — «Полігон». Третя повість з роману О. Гончара «Тронка». (К).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАТІВ

СУБОТА, 4 листопада. 9.50 — Передача, присвячена 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. (М). 15.30 — Для школярів. «Слухай нас, Батьківщино!» (Кишинів). 15.45 — «Читаючи Тези ЦК КПРС». (М). 19.00 — Футбол. «Спартак» — «Динамо» (Київ). 20.55 — «Читаючи Тези ЦК КПРС». (М). 21.00 — Спеціальний випуск телевізійних новин. (М). 21.20 — «Кур'єр Кремля». Телевізійний спектакль. Частина перша. (М).

НЕДІЛЯ, 5 листопада. 10.20 — «День слави героїв революції». Урочисто-траурна церемонія на Марсовому полі. (Ленінград). 11.55 — Урочисте засідання ЦК КП України і Верховної Ради УРСР, присвячене 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. (К). 14.50 — Урочисте засідання Ленінградського обкому і міськкому КПРС, обласної і міської Рад депутатів трудящих та концерт, присвячені 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. 19.30 — «Клуб кіномандрівників». (М). 20.30 — Спеціальний випуск телевізійних новин. (М). 21.00 — «Кур'єр Кремля». Телевізійний спектакль. Частина друга. (М). 22.00 — «Українські самоцітні». (К). 22.40 — «Полігон». Третя повість з роману О. Гончара «Тронка». (К).

ВЖЕ МАЙЖЕ 2 роки курсує містом автобус, виготовлений з металолону, що його зібрали учні нашої школи. І ось знову звістка: піонери та комсомольці 27-ї збрали 30 тонн брухту і вибороли перше місце се-

І тролейбус наш

ред шкіл Кіровограда. Тепер перший міський тролейбус також буде носити нашу шкільну прописку. Першими пасажирами на ньому будуть кращі металолонувачі школи.

А. САРЖЕВСЬКИЙ, учень 27-ї середньої школи.

ХІД ПЕРЕДПЛАТИ на „Молодий комунар“

НА 2 ЛИСТОПАДА 1967 РОКУ

Район (місто)	Передплачено примірників	Район (місто)	Передплачено примірників
Новоукраїнський	2200	Добровеличківський	811
Кіровоград	2107	Онуфріївський	809
Бобринецький	1430	Кіровоградський	798
Долінінський	1003	Устинівський	772
Крем'янецький	1000	Головатівський	705
Олександрія	1000	Петрівський	624
Новомиргородський	979	Гайворонський	687
Новоархангельський	924	Ульянівський	672
Компаніївський	911	Олександрівський	655
Маломіський	905	Вільшанський	651
Знам'янський	900	Олександрівський	528
		Новгородківський	609

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
 Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ